

BY3CUL

Sterke en onnadrukkelijke gedichten van Eggels

door Paul Gellings

Weinigen is het gegeven een goede omgang te vinden met de mythologie bij het maken van eigen literair werk. De Franse schrijver Michel Tournier kan het - van de Germaanse 'Elzenkoning' tot 'Robinson Crusoe', en wat het Nederlandse domein betreft denk ik onmiddellijk aan iemand als Willem van Toorn. Die kan over Griekse eilanden en hun onderliggende oudheid dichtten zonder je een poëtische reisgids op te dringen. Zo zijn er meer voorbeelden te geven van auteurs die zich niet te buiten gaan aan een hinderlijke etalage van eruditie en evenmin mythologische reisfolders lijken te maken voor een touroperator.

Dichteres Hanneke Eggels is ook zo'n voorbeeld, waar zij in haar nieuwe - en heel elegant uitgegeven! - poëziebundel 'Sluier van Europa' op overtuigende wijze oude én jongere mythen in haar gedichten weet te integreren: van Zeus tot Don Quichotte, van de Praagse lente tot de Berlijnse muur, van de 'klapwiekende' hengst Pegasus tot de in 1992 overleden literatuurpauze Johan Polak (bij zijn leven al een indrukwekkende mythe!), en van Lucifer tot Michael Gorbatsjov.

Ze sleept je als lezer mee in staaltjes van persoonlijke en tegelijk collectieve geschiedenis. Heel veel liefde en heel veel noodlot ('Nu/ ligt het lijk van Europa/ - in duizend

brokstukken te kijk.') Uiteraard kiest ze de taal die daarbij hoort, maar is in dat opzicht soms net iets te gezwollen, om niet te zeggen: een tikje retorisch - al staat daar tegenover dat deze mythologische verwerking een niet alledaagse, soms zelfs archaische taalbehandeling vereist, zoals verder op in het titelgedicht: 'O Zeus, gedenk je/ volmaakte omarming/ van beschavingen-/ in de vrouw/ die door een stier/ werd bemind.' Verder nu en dan woorden en zinsneden als 'schier', 'vroede vaderen', 'lied der liederen', gongslagjes die naar mijn smaak lichtelijk detoneren in een overwegend lyrische context. Gelukkig is de toon in het grootste gedeel-

te van de gedichten ingehouden en sober, en wint de helderheid het absoluut van het hoogdravende. Bovendien is Eggels iemand die echt kan ontroeren, zoals in het één na laatste gedicht, waarin ze met oorspronkelijke beelden de mythe van de dichter relateert, zonder echter de belangrijkheid van het dichterschap te ontkennen: 'Eenvoudigweg geruimd/ tot 1 boek,/ 1 gedicht, 1 syllabe als/ je snapt, 1 woord/ maar welk en waar staat het.// Voer het de vreemde/ vogel, een zwerver,/ blij met een schrijver/ uit het leven van gisteren.' Deze regels zouden een mooie afsluiting van de bundel zijn geweest, als de dichteres er niet een ander, meer kosmisch getint

vers ('een buitenaards virus op reis/ naar het einde van de zondvloed') aan had toegevoegd, waardoor het geheel wordt afgesloten met iets teveel nagalm. Fraaiër had ik het open einde van het vorige gedicht, over de 'schrijver uit het leven van gisteren' gevonden; dan was er een veelbetekenende stilte gevallen. Maar goed, een bundel lees je niet als een roman en als je nog eens teruggaat naar al het voorafgaande, dan voel en proef je in ieder afzonderlijk gedicht op nieuw op wat voor manier Hanneke Eggels de Muze ontvangt en haar pen hanteert: sterk en tegelijk onnadrukkelijk.

Hanneke Eggels: 'Sluier van Europa.' Prijs € 11,35. Uitgeverij Van Slijk Art Projects.